

ver udviklet nye teknologier, som gør, at de fund, der allerede er gjort, kan blive udnyttet endnu bedre.

Men betingelsen for, at det marked kan fungere, er, at der er en mulighed for at tjene nogle penge. Hvis ikke selskaberne har udsigt til at tjene penge, ja, så holder de op med at efterforske. Hr. Søren Kolstrup må forstå, at hver gang der bliver sat en boreplatform op derude og man borer bare ét hul, så koster det mellem 220-240 mio. kr. Risikoen er jo, at der hverken er olie eller gas i det hul. De investeringer bliver kun gjort, så længe der er udsigt til at tjene penge.

Når så hr. Søren Kolstrup har den opfattelse, at det, vi skal gøre, er, at vi skal lave et produktionsloft, fordi hr. Søren Kolstrup og hans lille marxistiske studiekreds har besluttet, hvad de synes, der bør hentes af olie og gas på Nordsøen, så går hr. Søren Kolstrup OPEC-landenes ærinde. Så går hr. Søren Kolstrup oliemilliardærerne i Mellemøstens ærinde, for konsekvensen af et dansk produktionsloft er jo ikke, at markedet indretter sig efter det. Det påvirker ikke oliepriserne i Rotterdam. Det eneste, der sker, er bare, at oliemilliardærerne i Mellemøsten udfylder det hul, der opstår, når Danmark holder op med at levere til markedet. Så det er en køn alliance, hr. Søren Kolstrup har indgået med de arabiske oliemilliardærer.

Derudover gør hr. Søren Kolstrup også de nye selskaber på Nordsøen en bjørnetjeneste, for når det selskab, som gennem måske mange år har boret mange huller, endelig finder noget, så meddeler de til Energistyrelsen, at nu vil de gerne erklære fundet for kommercielt. Og så får de at vide fra Energistyrelsen, hvis ellers hr. Søren Kolstrup bestemte, at det kan de desværre ikke få lov til, fordi de støder imod produktionsloftet.

Sådan en virkelighed kan vi ikke have, eller rettere sagt, det har man prøvet under kommandøkonomien i det tidligere Sovjetunionen. Da var det 5-års-planer, der bestemte, hvor meget olie og gas, der skulle udvindes. Og hvad fik man ud af det?

Det, vi har brug for, er, at der er konkurrencedygtige forhold på Nordsøen. Det, der er det allermest afgørende for, om der er konkurrencedygtige forhold, er, at vi har et skatte- og afgiftssystem i Danmark, som ikke markant afviger fra det, der er andre steder. Så vil milliardinvesteringer fortsat blive foretaget.

Men det skal også være et robust system, som fungerer, når olieprisen er 10-11 dollar pr. tøn-

de, hvad jeg håber, den snart bliver igen af hensyn til verdensøkonomien, men altså som hos os er robust, når vi har oliepriser som i øjeblikket på over 30 dollar pr. tønde.

Vi håber, at der ved kommende udbudsrunder, sjette, syvende, ottende osv., vil være masser af olieselskaber, der melder sig, for en udbudsrunde repræsenterer ikke bare, at ressourcerne bliver udtømt. En udbudsrunde repræsenterer også en pligt til at lave ny efterforskning og dermed forøge chancen for, at vi også fremover har olie og gas fra den danske del af Nordsøen.

Hvis endelig hr. Søren Kolstrup vil gøre noget for de fremtidige generationer, så skulle hr. Søren Kolstrup foreslå et norsk princip, nemlig at alle de penge, der kommer ind i statskassen, disse årlige 6-7 mia. kr., blev lagt i en oliefond fremfor at blive brugt på den årlige finanslov. Men hr. Søren Kolstrup har lige indgået en politisk aftale om netop at bruge flere af oliemilliarderne til skade for de kommende generationer.

Lad mig så til sidst sige, at jeg faktisk synes, hr. Søren Kolstrup burde undskylde over for Folketinget, for Folketingets Energiudvalg har netop holdt en teknisk gennemgang, hvor vi en hel eftermiddag gennemgik alt det her, men hr. Søren Kolstrup glimrede ved sit fravær.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

En gang imellem kan det være utilfredsstillende, at når noget går utrolig godt, så pådrager det sig meget lidt opmærksomhed, hvorimod selv små problemer, selv mindre vanskeligheder, kalder på betydelig politisk interesse.

Faktisk er vi her vidne til og kan aflægge beretning om en virkelig succes. Det er jo stort set understreget af samtlige ordførere her i dag, at vi har at gøre med en succes. Tænk på, hvor kontroversielt det var, da politikken blev tilrettelagt, hvor omstridt det var. Jeg mindes fra min tid i Anker Jørgensen-regeringen, hvor kontroversielt hele dette anlæg og genforhandlingen og den nye aftale med koncessionshaverne var, og hvor voldsomme ord der blev brugt, og hvor megen interesse det skabte, og også hvor mange problemer, det havde i sit kølvand. Og så situationen i dag, hvor vi 20 år efter må gøre status og sige, at den politik, der dengang blev fastlagt, har været til stor fordel for det danske samfund og til stor fordel for koncessionshaverne.

Jeg vil gerne sige ordførerne tak for, at vurderingen af, hvad der foregår derude, er så sammenfaldende, som den er. Jeg ved, at hr. Kolstrup har en anden holdning, men i virkelighe-